

sere et Flugtforsøg, er dette begrundet i, at Retten kan sikre sig saadanne Penge-midler ved som Betingelse for Løsladelsen at forlange dem stillede som Kaution.

§ 175.

Reglen i første Stykke fandtes ikke i det tidligere Forslag, der derimod selv søgte at opstille detaillerede Regler for, hvornaar Sikkerheden var at anse forbrudt, men er formentlig praktisk, henset til de forskel-lige Formaal en saadan Sikkerhedsstillelse kan tjene. Saaledes kan en Trediemand f. Eks. tænkes at ville indestaa for, at Sigtede ikke undviger, men ikke for, at han vil give Møde for Retten til en be-stemt Tid, eller at ville indestaa for, at Sigtede undlader visse forbryderske Hand-linger (§ 167 c), men ikke for hans Til-stedeblivelse osv.

Dernæst er det anset rettest at lade det forbrudte Beløb hæfte for den foruret-tedes Erstatningskrav i videre Omfang end i det tidligere Forslag bestemt jfr. dettes § 193 in fine).

Endelig er Fristen i sidste Stykke be-stemt noget anderledes end i det tidligere Forslags § 193.

§ 177.

Ordene: „I Sager, som paatales af private“ i Paragrafens 4de Stykke sigte til den subsidiære private Paataleret efter § 36.

§ 178.

Reglen i Slutningen af 2det Stykke og i 3die Stykke fandtes ikke i det tidligere Forslag.

Kapitel XVIII.

Beslag paa Sigtedes Formue, saa og om Forbud mod Foreninger og Skrifter.

Indholdet af nærværende Kapitel svarer til Indholdet af det tidligere Forslags Kapitel IV, 4de Afsnit, og Kapitel VI. Medens der ikke er foretaget nogen Realitetsændring af større Betydning, ere Reglerne paa enkelte Punkter gjorde simplere og klarere, navnlig ved Undgaaelse af Henvisninger. Naar det tidligere Forslags § 200 er udeladt, beror dette paa, at de deri givne Regler fandtes at have deres naturlige Plads andet Steds (jfr. navnlig § 234 og § 312).

Kapitlets Indhold falder for øvrigt i 3 Dele, §§ 180—182, der handler om Beslag paa hele dens Formue, der unddrager sig videre Forfølgning, en Foranstaltning, som navnlig tilsigter at virke som et Tvangs-middel, §§ 183—85, der handler om Beslag paa saa meget af en Sigtets Gods, der maa anses nødvendigt til Dækning af Sagens Omkostninger og Erstatningskrav, hvilket nærmest er et Sikkerhedsmiddel af samme Art som civil Arrest, samt § 186, der omhandler Forbud mod Foreninger og fremmede Skrifter. — Om Beslaglæggelse paa Formue, der tilhører en Dødfælt, som unddrager sig Straffens Fuldbyrkelse, se § 389, 2det Stykke.

§ 180.

Til de „under Landsret hørende Sager“ maa henregnes saavel de ubetingede Landsretssager som Sager, der kun i Kraft af Sigtedes Begæring skulle behandles ved Landsret, for saa vidt saadan Begæring in concreto foreligger.

§ 181.

Naar der i 2det Stykke tales om Ægte-fælles og Børns Krav paa Underhold af den beslagte Formue, tænkes herved paa disses almindelige legale Krav paa Underhold over for henholdsvis Manden og Fa-deren, og Kravets nærmere Betingelser saavel som dets Omfang maa følgelig be-stemmes i Overensstemmelse hermed.

§ 182.

Naar der under 3. tales om, at „Sa-gen ved Rettens Kendelse afvises“, tænkes herved paa § 228.

§ 185.

„Senere fremsatte Indsigelser“ kunne f. Eks. hidrøre fra, at de beslagte Ting i Virkeligheden tilhøre Trediemand, og „se-ner indtrufne Omstændigheder“ kunne f. Eks. bestaa i, at den forurettede bliver fyldestgjort for sit Erstatningskrav eller faar det afvist i Henhold til § 378.

§ 186.

Denne Paragraf er ganske overens-stemmende med det tidligere Forslags § 210. Paragrafens 2det Stykke optager i det væsentlige Lov 3die Januar 1851 med nogle mindre betydelige Ændringer og Supplerer, der bringe Reglen i Sam-klang med Udkastets øvrige Regler. Det